

dosar nr. 2ra-1755/2019

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, judecător: (L. Ciubotaru)  
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău judecători: (V. Buhnaci, L. Pruteanu, M. Guzun)

## Î N C H E I E R E

25 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Tatiana Vieru  
Maria Ghervas  
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Primăria mun. Chișinău,  
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Eleferii Haruța  
împotriva Primăriei mun. Chișinău privind anularea dispozițiilor nr. 104/1-dc din  
01 martie 2018 și nr. 125-dc din 13 martie 2018, restabilirea în funcție, calcularea  
și achitarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului  
moral, compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a  
respins apelul declarat de Primăria mun. Chișinău și s-a menținut hotărârea din  
06 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 14 mai 2018, Eleferii Haruța, a depus cerere de chemare în judecată  
împotriva Primăriei mun. Chișinău privind anularea dispozițiilor nr. 104/1-dc din  
01 martie 2018 și nr. 125-dc din 13 martie 2018, restabilirea în funcție, calcularea  
și achitarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului  
moral, compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul Eleferii Haruța a indicat că la 18 iunie 2007  
a încheiat cu Primăria mun. Chișinău contractul de muncă nr. 40, potrivit căruia a  
fost angajat în calitate de Șef al Întreprinderii Municipale „Asociația de  
Gospodărire a Spațiilor Verzi”.

Reclamantul Eleferii Haruța a menționat că pe parcursul exercitării funcției de  
conducere în cadrul asociației, a dat dovadă de un înalt profesionalism, a îndeplinit  
în mod constant și conștiincios atribuțiile de serviciu.

Reclamantul Eleferii Haruța a afirmat că în ultima perioadă, sub influența  
anumitor factori de natură politică, la 26 februarie 2018 a depus cerere privind  
transferul din funcția de Șef al Î.M. „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”,

în funcția de Șef-adjunct în cadrul aceleiași unități. În temeiul cererii depuse, Primarul general-interimar al mun. Chișinău a emis dispoziția nr. 104/1-dc din 01 martie 2018, potrivit căreia a fost transferat din funcția de Șef al Î.M. „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” în funcția de Șef- adjunct al Î.M. „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”.

Reclamantul Eleferii Haruța a reținut că fără acordul său a fost modificată durata contractului individual de muncă pe perioadă determinată de la 01 martie 2018 până la 12 martie 2018, iar prin dispoziția Primarului general-interimar al mun. Chișinău nr. 125-dc din 13 martie 2018 s-a dispus desfacerea contractului individual de muncă nr. 40 din 18 iunie 2007 în legătură cu expirarea termenului contractului, cu care nu este de acord și le consideră ilegale. În acest context, invocă prevederile art. 68 alin. (1) Codul muncii, potrivit cărora contractul individual de muncă nu poate fi modificat decât printr-un acord suplimentar semnat de părți, care se anexează la contract și este parte integrantă a acestuia.

Reclamantul Eleferii Haruța a menționat că în conformitate cu art. 74 alin. (1) și (3) Codul muncii, transferul salariatului la o altă muncă permanentă în cadrul aceleiași unități, cu modificarea contractului individual de muncă conform art. 68 Codul muncii, precum și angajarea prin transferare la o muncă permanentă la o altă unitate ori transferarea într-o altă localitate împreună cu unitatea, se permit numai cu acordul scris al părților. În caz de transfer în condițiile art. 74 alin. (1) Codul muncii, părțile vor opera modificările necesare în contractul individual de muncă conform art. 68, în temeiul ordinului (dispoziției, deciziei, hotărârii), emis de angajator, care se aduce la cunoștința salariatului, sub semnătură, în termen de 3 zile lucrătoare. Contrar dispozițiilor legale nominalizate, angajatorul fără acordul scris al salariatului a modificat contractul individual de muncă, iar ulterior l-a concediat.

Reclamantul Eleferii Haruța a mai menționat că conform pct. 18 al contractului individual de muncă nr. 40 din 18 iunie 2007, contractul individual de muncă nu poate fi modificat și completat decât printr-un acord suplimentar semnat de părți, care se anexează la contract și este parte integrantă a acestuia. Pentru unele categorii de salariați, capitolul IV, art.258-266 Codul muncii stabilește particularitățile de reglementare a relațiilor de muncă între conducătorii unităților ce activează în baza unui contract individual de muncă, precum și Legea nr. 246 din 23 noiembrie 2017 cu privire la întreprinderile de stat și întreprinderea municipală, Statutul Î.M. „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”.

Reclamantul Eleferii Haruța a invocat prevederile art. 266 Codul muncii, în care este indicat că legislația în vigoare și/sau documentele de constituire ale unității pot fi prevăzute și alte particularități de reglementare a muncii conducătorilor unităților, precum și particularitățile de reglementare a muncii membrilor organului executiv colegial al unității, care activează în baza unui contract individual de muncă. Conform art. 6 alin. (1) al Legii nr. 246 din 23 noiembrie 2017 cu privire la întreprinderile de stat și întreprinderea municipală, Statutul Î.M. „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, organele de conducere ale întreprinderii de stat/municipale sunt: fondatorul, consiliul de administrație; administratorul - organul executiv, comisia de cenzori. Conform art. 7 alin. (3) al

Legii sus-menționate, fondatorul întreprinderii de stat desemnează și eliberează din funcție administratorul întreprinderii de stat, la propunerea consiliului de administrație. Fondatorul întreprinderii de stat transmite atribuțiile de administrare a patrimoniului și de desfășurare a activității de întreprinzător administratorului în baza contractului individual de muncă.

Reclamantul Eleferii Haruța a indicat că conform pct. 7 din statutul Î.M. „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, fondatorul întreprinderii este Consiliul mun. Chișinău, iar potrivit pct.25 și 26, administrarea întreprinderii este efectuată în conformitate cu statutul ei, de către șeful acestuia. Șeful este numit și eliberat din funcție prin Decizia fondatorului; Desemnarea în funcție a șefului este legalizată de Primarul general al Primăriei mun. Chișinău, prin semnarea contractului individual de muncă, aprobat prin Decizia fondatorului. Primarul mun. Chișinău este doar o autoritate reprezentativă și executivă a Consiliului municipal Chișinău, iar nașterea, modificarea și încetarea raporturilor de muncă cu șeful unității ține în exclusivitate de competența fondatorului- Consiliul mun. Chișinău.

Reclamantul Eleferii Haruța a relatat că acțiunile inechitabile ale pârâtului i-au cauzat mari suferințe psihice, un prejudiciul moral pe care îl evaluează în sumă de 50000 lei.

Reclamantul Eleferii Haruța a solicitat admiterea acțiunii, anularea dispozițiilor nr.104/1-dc din 01 martie 2018 și nr. 125-dc din 13 martie 2018, restabilirea în funcție, calcularea și achitarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral în mărime de 50000 lei, compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 06 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Eleferii Haruța împotriva Primăriei mun. Chișinău privind anularea dispozițiilor nr. 104/1-dc din 01 martie 2018 și nr. 125-dc din 13 martie 2018, restabilirea în funcție, calcularea și achitarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral, cheltuielilor de judecată, s-a anulat dispoziția nr. 104/1-dc din 01 martie 2018 cu privire la transferarea reclamantului Eleferii Haruța în funcția de Șef - adjunct al ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, s-a anulat dispoziția nr. 125-dc din 13 martie 2018 cu privire la desfacerea contractului individual de muncă încheiat cu Eleferii Haruța șef adjunct al ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” cu restabilirea acestuia în funcția deținută anterior, s-a obligat Primăria mun. Chișinău să calculeze și să achite lui Eleferii Haruța salariul pentru lipsa forțată de la locul de muncă pentru perioada 01 martie 2018 și până la restabilirea în funcție, s-a încasat din contul Primăriei mun. Chișinău în beneficiul lui Eleferii Haruța prejudicial moral în mărime de 30000 lei, s-a încasat din contul Primăriei mun. Chișinău în beneficiul lui Eleferii Haruța cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 3500 lei, în rest cerința cu privire la încasarea prejudiciului moral s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Primăria mun. Chișinău și s-a menținut hotărârea din 06 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Eleferii Haruța împotriva Primăriei mun. Chișinău privind

anularea dispozițiilor nr. 104/1-dc din 01 martie 2018 și nr. 125-dc din 13 martie 2018, restabilirea în funcție, calcularea și achitarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral, compensarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că la 18 iunie 2007 Primăria mun. Chișinău în calitate de angajator a încheiat cu Eleferii Haruța în calitate de salariat contractul individual de muncă nr. 40 din 18 iunie 2007, potrivit căruia ultimul a fost angajat în calitate de Șef la Întreprinderea Municipală „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” pe perioadă nedeterminată de la 18 iunie 2007. La data de 26 februarie 2018, Eleferii Haruța, prin cerere a solicitat să fie transferat din funcția de Șef al Întreprinderii Municipale „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” în funcția de Șef-adjunct al aceleiași întreprinderi de la 01 martie 2018. Prin acordul nr. 1 din 01 martie 2018 la contractul individual de muncă nr. 40 din 18 iunie 2007, semnat doar de Primarul general interimar al mun. Chișinău a fost modificat pct. 1 din contract și s-a expus în redacția 1. Funcția - transferat în funcția de șef adjunct al întreprinderii municipale „Asociația de gospodărire a spațiilor verzi” pe o perioadă determinată, de la data de 01 martie 2018 până la data de 12 martie 2018. Contractul de față este încheiat cu acordul ambelor părți și anume: d-1 Eleferii Haruța, numit în continuare Șef-adjunct al Întreprinderii Municipale „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” de la 01 martie 2018.

Instanța de apel a constatat că în baza cererii reclamantului și acordul adițional nr.1 din 01 martie 2018, Primarul general interimar al mun. Chișinău prin dispoziția nr. 104/1-dc din 01 martie 2018 a dispus transferul cu acordul ambelor părți, Eleferii Haruța din funcția de Șef al Întreprinderii Municipale „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” în funcția de Șef-adjunct al Întreprinderii nominalizate, pe o perioadă determinată de la 01 martie până la 12 martie 2018, conform prevederilor art. 74 alin. (1) și (3) din Codul muncii. Prin dispoziția Primarului general interimar nr. 125-dc din 13 martie 2018 s-a desfăcut de la 13 martie 2018 contractul individual de muncă nr. 40 din 18 iunie 2007, încheiat cu Eleferii Haruța, Șef-adjunct al Întreprinderii Municipale „Asociația de gospodărire a spațiilor verzi”, conform prevederilor art. 82 lit. f) Codul muncii, în legătură cu expirarea termenului contractului de muncă.

Instanța de apel a reținut că apelantul deși nu este de acord cu anularea dispozițiilor nominalizate, nu invocă nici un temei legal de menținere a acestora, nu prezintă nici o probă admisibilă și pertinentă în sensul art. 121 Cod de procedură civilă, în pofida faptului ca sarcina de probațiune aparține angajatorului, dar se expune în privința competenței de emitere a dispozițiilor nr.104/1-dc din 01 martie 2018 și nr. 125-dc din 13 martie 2018, nu neagă faptul modificării contractului individual de muncă fără acordul salariatului, circumstanțe de fapt și de drept, care denotă ilegalitatea dispozițiilor emise, ilegalitatea concedierii reclamantului din funcția deținută, ceea ce justifică soluția instanței de fond de anulare a dispozițiilor nr.104/1-dc din 01 martie 2018 și nr. 125-dc din 13 martie 2018, restabilirea salariatului în funcție, iar pe cale de consecință și achitarea salariului pentru absență forțată de la muncă.

În acest context, instanța de apel a apreciat că contrar prevederilor legale,

Primarul general interimar al municipiului Chișinău în lipsa acordului reclamantului Eleferii Haruța, prin acordul nr.1 din 01 martie 2018 a modificat unilateral clauza 4 din contractul individual de muncă nr. 40 din 18 iunie 2007, care prevede durata contractului “nedeterminată” în “determinate” de la data de 01 martie 2018 până la data de 12 martie 2018, or acordul nr. 1 din 01 martie 2018 la contractul individual de muncă nr. 40 din 18 iunie 2007 nu este semnat de reclamantul Eleferii Haruța, ceea ce denotă lipsa acordului acestuia de a modifica durata contractului individual de muncă. Prin urmare, Primarul general interimar la emiterea dispoziției nr. 104/1-dc din 01 martie 2018, prin care a modificat durata contractului individual de muncă nr. 40 din 18 iunie 2007 a încălcat prevederile art. 68 alin. (1) și (2), art. 49 alin. (1) lit. c) Codul muncii, ceea ce generează nulitatea acesteia, iar pe cale de consecință și nulitatea dispoziției nr. 125-dc din 13 martie 2018, potrivit căreia s-a desfășurat contractul individual de muncă nr. 40 din 18 iunie 2007, încheiat cu Eleferii Haruța, Șef-adjunct al Întreprinderii Municipale „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” în temeiul art. 82 lit. f) din Codul muncii, în legătură cu expirarea termenului contractului.

Instanța de apel a invocat prevederile art. 81 alin. (1) lit. a), art. 82 alin. (1) lit. f) Codul muncii, contractul individual de muncă poate înceta în circumstanțe ce nu depind de voința părților. Contractul individual de muncă încetează în circumstanțe ce nu depind de voința părților în caz de expirare a termenului contractului individual de muncă pe durată determinată - de la data prevăzută în contract, cu excepția cazului când raporturile de muncă continuă de fapt și nici una dintre părți nu a cerut încetarea lor, precum și a cazului prevăzut la art. 83 alin. (3).

Instanța de apel nu a reținut nici argumentul apelantei de aplicabilitate a prevederilor art. 7 alin. (3) din Legea nr. 246 din 23 noiembrie 2017 cu privire la întreprinderile de stat și întreprinderea municipală, în condițiile în care nu este aplicabilă în speța dată, deoarece această normă se referă doar la întreprinderile de stat. Respectiv, în condițiile în care dispozițiile a căror anulare se solicită sunt contrare legislației muncii, acestea sunt pasibile anulării. Conform art. 89 alin. (1) Codul muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă, sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu prin hotărâre a instanței de judecată. Dat fiind că reclamantul Eleferii Haruța a fost eliberat nelegitim din serviciu, acesta urmează a fi restabilit în funcția deținută anterior. Această stare de lucruri denotă că argumentele apelantului sunt neîntemeiate și contravin circumstanțelor de fapt și drept ale cauzei, ceea ce justifică soluția instanței de fond.

Totodată, instanța de apel a invocat prevederile art. 9 alin. (1) lit. n), art. 10 alin. (2) lit. p) Codul muncii în care este stipulat că salariatul are dreptul la repararea prejudiciului material și a celui moral cauzat în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de muncă, în modul stabilit de prezentul cod și de alte acte normative. Angajatorul este obligat să repare prejudiciul material și cel moral cauzat salariaților în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de muncă, în modul stabilit de prezentul cod și de alte acte normative.

Instanța de apel a mai invocat prevederile art. 90 alin. (1), (2) lit. a) și c), alin. (3) Codul muncii care prevede că, în cazul restabilirii la locul de muncă a

salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repara prejudiciul cauzat acestuia. Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă; compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului. Mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată, ținându-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului.

În conformitate cu art. 329 alin. (1) și (2) și art. 330 alin.(1) lit. b) Codul muncii, angajatorul este obligat să repara integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. Prejudiciul moral se repară în formă bănească sau într-o altă formă materială determinată de părți. Litigiile și conflictele apărute în legătură cu repararea prejudiciului moral se soluționează de instanța de judecată, indiferent de mărimea prejudiciului material ce urmează a fi reparat. Angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în caz de eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă. În acest context, este justificată legal soluția instanței de fond referitor la încasarea prejudiciului material și moral în cuantumul admis de instanța de fond.

Instanța de apel a constatat că este justificată și cerința de compensare a cheltuielilor de asistență juridică, în mărime de 3500 lei în condițiile în care acțiunea s-a admis parțial, reclamantul a fost asistat de un avocat, a probat suportarea acestor cheltuieli, iar suma încasată de instanță este una necesară, reală și rezonabilă.

Instanța de apel a stabilit că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele apelantului sunt neîntemeiate, instanța de apel ajungând la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea primei instanțe.

La 18 iulie 2019, Primăria mun. Chișinău, a declarat prin intermediul oficiului postal, recurs împotriva deciziei din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Eleferii Haruța.

În motivarea cererii de recurs recurenta Primăria mun. Chișinău, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, le consideră vădit ilegale și neîntemeiate, deoarece instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat în mod eronat legea, a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Recurenta Primăria mun. Chișinău a invocat că în calitatea sa de autoritate publică locală executivă, Primarul general al municipiului Chișinău, exercită atribuții prevăzute de legislația în vigoare sau încredințate de Consiliul municipal Chișinău. Conform art. 29, lit. c) al Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006

privind administrația publică locală primarul numește, stabilește atribuțiile și încetează raporturile de serviciu sau de muncă cu șefii de subdiviziuni, de servicii, de întreprinderi municipale din subordinea autorității administrației publice locale respective, personalul primăriei, conduce și controlează activitatea acestora, contribuie la formarea și reciclarea profesională. Legea nr. 136 din 17 iunie 2016 privind statutul municipiului Chișinău, la art. 15 alin. (1) pct. 1) lit. b) la fel stabilește expres că primarul numește, modifică, suspendă și încetează raporturile de serviciu sau de muncă, în condițiile legii, cu personalul primăriei, pretorii, vicepretorii și secretarii preturilor de sector, conducătorii subdiviziunilor administrației publice municipale (direcții generale, direcții, servicii etc.), conducătorii de servicii publice, conducătorii instituțiilor publice municipale, conducătorii întreprinderilor municipale; stabilește atribuțiile de bază ale acestora; conduce și controlează activitatea acestora, contribuie la formarea profesională continuă.

Recurenta a indicat că întru exercitarea atribuțiilor sale, conform prevederilor stabilite în legislația citată supra, primarul emite dispoziții cu caracter normativ și individual. Astfel, primarul conform competenței și atribuțiilor sale este în drept să emită astfel de acte. Deci, autoritatea publică locală la emiterea actului administrativ contestat nu a încălcat careva prevederi legale, ci a acționat conform normelor stabilite și necesităților curente, iar orice pretenție înaintată de reclamant este total neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 19 iunie 2019, prin scrisoarea de expediere nr. 6317 (f.d. 106), fiind recepționată de recurenta Primăria mun. Chișinău la 24 iunie 2019, ce se confirmă prin copia plicului anexat la materialele cauzei (f.d.111).

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus, prin intermediul oficiului poștal, de Primăria mun. Chișinău la data de 18 iulie 2019, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 06 august 2019, în adresa intimatului Eleferii Haruța a fost expediată copia recursului declarat de Primăria mun. Chișinău, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimatul Eleferii Haruța nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Primăria mun. Chișinău, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Primăria mun. Chișinău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Primăria mun. Chișinău, se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială, sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat de Primăria mun. Chișinău, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs,

întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Primăria mun. Chișinău.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Primăria mun. Chișinău, împotriva deciziei din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Eleferii Haruța împotriva Primăriei mun. Chișinău privind anularea dispozițiilor nr. 104/1-dc din 01 martie 2018 și nr. 125-dc din 13 martie 2018, restabilirea în funcție, calcularea și achitarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral, compensarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan